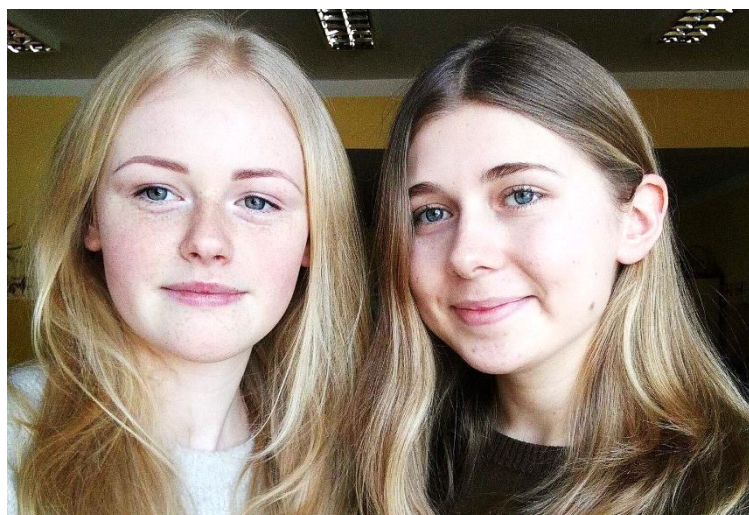

Kemmit

GAZETKA SZKOLNA

Nr 70
Luty / marzec 2018

Gazetka uczniów Gimnazjum nr 68
im. Adama Tytusa Działyńskiego w Poznaniu

Amigas

Drodzy Czytelnicy,

w tym numerze mamy dla Was nowe treści przygotowane przez naszą redakcję, które z pewnością umilą Wam pierwsze wiosenne dni.

Zapraszam do lektury gazetki!

*Redaktor naczelna,
Natalia Jankowska.*

Nasza Redakcja

Basia Nadolna, Natalia Jankowska, Kinga Dubaj,
Paulina Gawłaowska - Wiszniewska, Laura Babat,
Marianna Nowak, Aleksandra Organiściak, Oliwia Engel,
Michalina Łyskanowska, Martyna Staszek, Ania Zalesińska,
Marcel Bogacki, Aleksander Czaronek

oraz opiekun – Elżbieta Kaźmierska.

Dziękujemy Pani Katarzynie Stolarek,
która dba o poprawność ortograficzną i interpunkcyjną w „Kermicie”.

Archiwalne numery Kermita można przeczytać na

www.atohistoria.pl

W tym numerze:

- **KioSiR** str. 3
- **Amigas** str. 4-5
- **Wywiad z Panią Katarzyna Stolarek** str. 6
- **Gdzie na wakacje. Kącik poetycki** str. 7
- **Kulturalny Kącik Kermita** str. 8

KioSziR

18.01.2018r.

Tego dnia uczniowie gimnazjum mieli okazję spotkać się z panem dr Sławojem Maciejewskim, który opowiedział historię swojego dzieciństwa w obozie koncentracyjnym w Łodzi. Była to tragiczna opowieść o losie naszego gościa i jego rodziny.

19.01.2018r.

Odbył się koncert dla seniorów przygotowany przez uczniów gimnazjum i szkoły podstawowej.

22.01.2018r.

W tym dniu w naszej szkole zagościła pani Beata Hedzielska, która jest przyjaciółką misji Kipsing w Kenii. Opowiedziała ona o ciężkim życiu dzieci w Afryce, o ich potrzebach i problemach. Zostały również przekazane jej piórniki i przybory szkolne dla dzieci z Kenii zbierane przez uczniów.

23.01.2018r.

W szkole zagościł pan Radosław Hoffmann, który opowiedział uczniom o tym, czym jest pomoc i w jaki sposób najlepiej i najskuteczniej pomagać innym. Przedstawił również historię o swoich doświadczeniach z życia.

26.01.2018r.

Odbył się koncert noworoczny pt.: „Jerry sam w domu ...?”, w którym wystąpili uczniowie naszej szkoły.

12.02.2018r.-25.02.2018r.

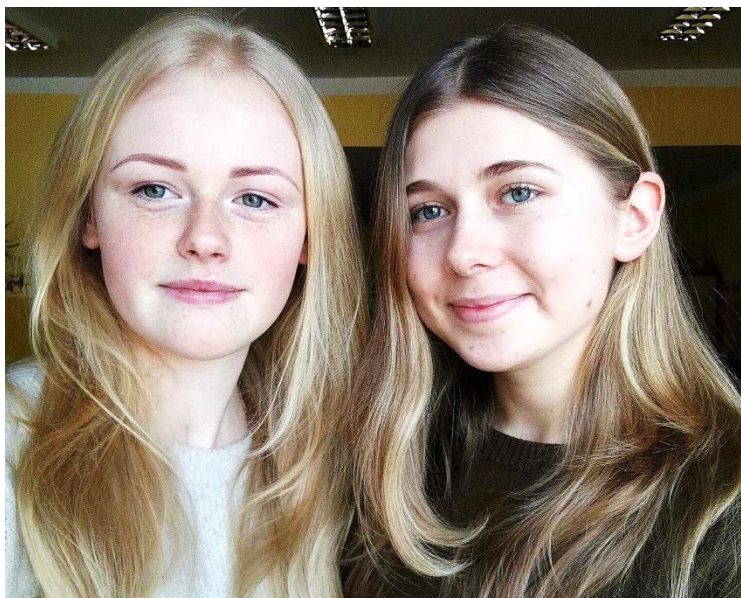
Ferie zimowe.

21.03.2018

Pierwszy Dzień Wiosny.

Basia

Amigas

Kermit : Jak długo się znacie?

Natalia : Znamy się od przedszkola, czyli 12 lat.

Kermit : Jakie macie zainteresowania?

Rozalia : Łucznictwo, należę do klubu. Uwielbiam też pisać.

Natalia : Fotografia i oglądanie filmów.

Kermit : Czy planujecie iść razem do liceum?

Natalia : Oczywiście, że tak!

Rozalia : Mam taką nadzieję! Trudno byłoby przeżyć bez siebie.

Kermit : Gdzie się poznałyście?

Rozalia : W przedszkolu, w grupie w „Maluszków”.

Kermit : Co lubicie razem robić?

Rozalia : Dużo tego [śmiech], chyba najbardziej lubimy oglądać filmy i odkrywać różne nowe miejsca.

Natalia : Oglądać seriale, filmy. Właściwie to wszystko.

Kermit : Co najbardziej w sobie lubicie?

Natalia : Poczucie humoru.

Rozalia : Szczerłość i zaufanie, to chyba wiadomo, ale przede wszystkim poczucie humoru i ogromny dystans do siebie.

Kermit : Na ilu przedmiotach siedzicie razem w ławce?

Natalia : Na wszystkich.

Rozalia : Na każdym oprócz angielskiego z Panią Błoszyk, wtedy siedzimy w pojedynczych ławkach (tak się łatwiej gada).

Kermit : Jaki jest wasz ulubiony przedmiot?

Natalia : Chyba matematyka.

Rozalia : Matma, na niej nigdy się nie nudzimy, ale to dlatego, że zazwyczaj mamy jeszcze wyjątkowe towarzystwo.

Kermit : Jak wyglądały początki waszej przyjaźni?

Rozalia : Jedyne co pamiętam, to jak w pierwszych tygodniach przedszkola, codziennie przychodziła jakaś zapłakana dziewczynka. Staralam się ją pocieszyć. Potem oczywiście razem się bawiliśmy i tak to się zaczęło.

Natalia: To było bardzo dawno, ale pamiętam, że Rozalka mnie pocieszała, ponieważ bałam się sama zostawać w przedszkolu.

Kermit : Czy stresujecie się nadchodzącym testem gimnazjalisty?

Natalia : Chyba nie.

Rozalia : A powinnyśmy? Nie zależy mi na tym, żeby pójść do liceum, w którym będę musiała się ciągle uczyć. Chciałabym spędzić te 3 lata w dobrej atmosferze.

Kermit : Kim chcecie zostać w przyszłości?

Natalia : Właściwie to jeszcze nie wiem, ale myślę, że dekoratorem wnętrz lub architektem.

Rozalia : Architektem albo dekoratorką wnętrz.

Kermit : Często się kłóćcie?

Rozalia : Ja pamiętam tylko jedną kłótnię. Zazwyczaj problemy rozwiązujemy pokojowo.

Natalia : Pokłóciłyśmy się tylko raz.

Kermit : Macie jakieś porady na długą przyjaźń dla naszych czytelników?

Rozalia : Trzeba być zawsze sobą. Nigdy nie udawać kogoś innego, a jeżeli coś jest nie tak, to o tym rozmawiać.

Paulina, Kinga, Olivia

Wywiad z panią Katarzyną Stolarek

Redakcja Kermita: Skąd Pani pochodzi?

Pani Katarzyna Stolarek: Pochodzę z małego miasteczka w okolicy Łodzi.

RK: Kim by Pani została, gdyby nie była Pani nauczycielką?

KS: Prawdopodobnie związałam się w jakiś sposób z muzyką, bo towarzyszy mi ona od dzieciństwa i pewnie nadal obracałabym się w temacie emisji głosu, ponieważ jestem też logopedą i pewnie gdybym nie poszła na polonistykę, to zajmowałabym się właśnie emisją głosu, bo jest to coś co mnie pasjonuje.

RK: Jakie są Pani zainteresowania?

KS: Głównie śpiew i muzyka.

RK: Czy lubi Pani swoją pracę i czy jest coś czego Pani w niej nie lubi?

KS: Lubię swoją pracę, ale jest ona wyzwaniem, bo kontakt z drugim człowiekiem - zwłaszcza młodym, zawsze jest wyzwaniem, ale bardzo lubię tę pracę, czerpię z niej dużo dobrego, a każdy dzień to życiowa lekcja.

RK: Czy czyta Pani dużo książek? Jeśli tak, to jakie najchętniej?

KS: Czytam dużo książek, lubię książki obyczajowe, psychologiczne, naukowe, jestem zafascynowana książkami dla dzieci, które są pięknie ilustrowane. Lubię je czytać, lubię je oglądać, a później wykorzystuję to w pracy, jednak moją ulubioną książką, którą czytam codziennie jest Biblia. Bardzo lubię mądrości w niej zawarte, bo to one definiują moje życie i to właśnie tę książkę czytam najczęściej.

RK: Kim chciała Pani być, gdy była Pani mała?

KS: Chciałam być piosenkarką.

RK: Jakie jest Pani największe marzenie?

KS: Moje największe marzenie to chyba posiadanie szczęśliwej rodziny.

RK: Proszę zdradzić, który kraj chciałaby Pani odwiedzić?

KS: Chcę polecieć za ocean, do Stanów Zjednoczonych lub do Australii.

RK: Gdyby miała Pani szansę przekazać wszystkim nastolatkom na świecie jakąś wiadomość, jak by ona brzmiała?

KS: To bardzo duża odpowiedzialność (śmiech). Bardzo ważne jest mądre życie, życie zgodne z samym sobą, ale jednocześnie trzymanie się niektórych zasad, oczywiście z nutką kreatywności i szaleństwa, bo nie można blokować młodzieży w odkrywaniu świata, na pewno ważne jest też realizowanie się w pasjach i żeby jak najczęściej oddawali się przyjemnościom, ale w połączeniu z nauką. ☺

RK: Bardzo dziękuję za wywiad.

Natalia Jankowska

Gdzie na wakacje?

Redakcja Kermita postanowiła dowiedzieć się, gdzie najchętniej wypoczywają nasi nauczyciele. Oto co odpowiedzieli.

Pan Ł. Maciejewski: Uwielbiam Zakopane!

Pani B. Chudzińska: Tatry, Półwysep Helski z rowerem i południe Europy.

Pan P. Janowicz: Bardzo lubię wyspy greckie.

Pani E. Kaźmierska: Dobrze wypoczywam nad polskim morzem.

Pani D. Pieniecka: Lubię jeździć do Wrocławia.

Pani H. Błoszyk: Ciepłe morze i wędrowka po górach, ale niezatłoczone miejsca.

Pan T. Binczewski: Chorwacja.

Pan J. Rydian: Grecja.

Pan P. Durczak: Wszędzie, nieważne dokąd. Może być jezioro, góry, spływ kajakowy.

Ola i Marianna

Kącik Poetycki

Mysz

Dla ciebie
jak zwykła kałuża
zaś dla mnie jak jezioro.
Dla ciebie
jak zwykła mała górka z piasku nad morzem,
zaś dla mnie jak potężny zamek na plaży.
Dla ciebie
jak zwykła żarówka,
Lecz dla mnie jak słońce.

Asia Welnic z klasy 2c

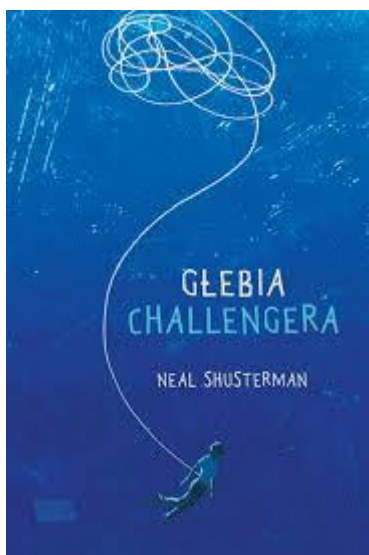
Chętni, którzy chcieliby zaprezentować naszym Czytelnikom (choćby anonimowo) swoją twórczość, prosimy o zgłaszanie się do redakcji Kermita .

Kulturalny Kącik Kermity

Siobhan Vivian - „Fatalna lista”

W liceum Mount Washington jest coroczna tradycja, że z każdej klasy w ostatni poniedziałek września (przed jesiennym bale) wybiera się Najbrzydszą i Najładniejszą dziewczynę z każdej klasy. Każda z ośmiu dziewcząt jest obserwowana, obgadywana i oceniana. Anonimowy twórca nie zawsze kieruje się tym co obiektywnie piękne. Książka pokazuje nam jaki wpływ potrafią mieć na nas drobne słowa i jak ludzie potrafią ranić.

Neal Shusterman - „Głębia challengeera”

Głębia challengeera to najniższe położone zbadane miejsce na Ziemi. Caden Bosch jest chory psychicznie – jest rozdarty między tym co widzi, a tym co wie, że jest prawdziwe. Jest świadomy, że jego świat się rozpada, wydaje mu się, że bierze udział w misji badającej głębię challengeera. Kiedy zostaje przyjęty do szpitala psychiatrycznego, personel medyczny staje się załogą ku zdrowieniu. Wielu z nas uważa, że ludzie chorzy psychicznie są nienormalni i odbiegają od normy, jednak ta książka pozwala nam zrozumieć jak to się zaczyna. Nie jest to fikcja, ale faktyczne doświadczenie syna autora.

„Przelecz Ocalonych”, reż. Mel Gibson

Armia USA toczy walki z Japończykami o wyspę Okinawę której zdobycie może oznaczać ostateczną klęskę Japonii. Do wojska zgłasza się Desmond Doss, który ze względu na swoją wiarę (religię) odmówił noszenia broni. Traktowany z nieufnością, poniżany i pobity przez innych żołnierzy, w czasie wojny udowadnia jak bardzo się mylono. Ryzykując życiem, wydostaje 70 rannych żołnierzy. Pozornie bezbronny żołnierz, który stał się legendą. Jest to historia pokazująca siłę wiary .